

[Johannes Lou.]

træder dette Grundlag for det foreliggende Lovforslag. Dette er jo en Tak til Ministeren for Lovforslaget. Jeg ved fra tidligere Tid, hvor velgørende en Ros fra det konservative Folkeparti altid virker paa den højtærede Sundhedsminister. Han sammenligner jo vor Ros — enhver har sin Façon at tale paa — med en smuk Buket, der rækkes ham, men han ængstes altid for, at der i denne Buket enten er en Nælde til at brænde sine Fingre paa eller en Torn til at stikke dem paa. Jeg skal villigt indrømme, at i vor Tak i Anledning af dette Lovforslag er der en Torn, nemlig den, at Ministeren burde have sørget for at faa dette Lovforslag gennemført samtidig med Sygekasseloven af 1927; thi det havde været af meget stor Betydning for store Dele af vort Folk, specielt for, hvad vi i økonomisk Henseende kalder Middelstanden, om det Lovforslag, som det radikale Venstre og vi meget ønskede gennemført, var blevet gennemført netop den Gang, thi Loven af 1927 maatte medføre og har medført en meget stor Afgang af statsunderstøttede Medlemmer. Denne Afgang skyldes jo dels de da fastsatte Indtægtsgrænser, der, som vi udtrykte det under Forhandlingerne den Gang, var saa lave, som de overhovedet taalte at være, dels de meget skarpe Kontrolbestemmelser med Hensyn til Medlemsret. Men af Forhandlingerne den 18. Maj 1927, Folketingstidende Spalte 5622—23, kan vi se, hvorledes Ministeren ængstedes ved at se en Kombination af det radikale Venstre og de Konservative. Forslaget er oprindeligt udgaaet fra radikal Side, udbryder Sundhedsministeren baade forfærdet og fejlagtigt. Vi fra konservativ Side har jo gennem de sidste 10 Aar, hver Gang Sygekasselovforslag har været til Behandling, krævet en Undersøgelse af vort Forslag, og da den nuværende Lov var til første Behandling, tog vi fra konservativ Side, lige saa vel som man gjorde det fra radikal Side, straks Anledning til at kræve dette Spørgsmaal taget op til alvorlig Overvejelse. I det paagældende Udvalg gik det radikale Venstres og vort Arbejde ganske parallelt. Jeg tror, at det radikale Parti lige saa lidt som jeg ønsker at paatage sig en særlig Paternitet overfor Lovforslaget. En Ting er sikker: Socialdemokraterne og Venstre har hidtil

kunnet holde sig tilbage. Men det, vi her takker Ministeren for, er, at han har gjort det, han lovede det radikale Venstre og os Konservative i Anledning af vort Krav om at faa taget Sagen op til alvorlig Undersøgelse.

Da Ministeren nu tog Spørgsmaalet op til alvorlig Undersøgelse, medtog han i det Udvalg, han nedsatte, en Socialdemokrat, Borgmester P. J. Pedersen; det var denne Socialdemokrat, som den højtærede Sundhedsminister, da Venstres Ordfører hverken vidste ud eller ind med Hensyn til vort Forslag, ikke sagde et Ord om det og ikke kunde tage nogen som helst Stilling til det, omfavnede, og da denne Socialdemokrat hviskede ham i Øret, at han skulde sige nej til vort Forslag, afviste han det og lovede, at denne Kommission skulde nedsættes. Kommissionen blev nedsat, og den højtærede Sundhedsminister inviterede samme Borgmester til at blive Medlem af det nævnte Undersøgelsesudvalg. Hvad viste sig saa? Jo, gennem seks Møder bliver dette Udvalg fuldstændig enigt om, at det af det radikale Venstre og de Konservative rejste Krav er ganske uafviseligt, og søger gennem sit Arbejde at fremskaffe et Lovforslag i samme Retning som det, man fra konservativ og radikal Side ønskede. Det var uafviseligt, thi enhver maa dog indrømme, at i et Land, hvor vi har Sygekasser for ubemidlede paa et saa godt Grundlag som det, disse Sygekasser hviler paa, maa den Mellemand, som skal betale til denne Sygekasseordning, have et meget stort Krav paa at kunne sikre sig selv gennem en Sygekasseordning. Thi naar virkelig Nød banker paa Middelstandens Dør i Form af Sygdom, er dens Medlemmer ualmindelig daarligt stillede i Henseende til at skaffe Dækning for de af Sygdommen foraarsagede Udgifter. Det er jo ogsaa saaledes, at de Grænser, der er trukket, er saadanne, at kolossalt store Dele af Befolkningen snart kan befinde sig paa den ene, snart paa den anden Side af Grænsen. Vi Forslagsstillere til Forslaget af 1927 har yderligere haft den Glæde, at det nævnte Udvalg med denne socialdemokratiske Borgmester i Spidsen meget hurtigt var indforstaaet med, at det maatte begynde paa det Grundlag, som vi havde lagt for vort Forslag. Der var endvidere meget hurtig Enighed om at opfylde det Krav, vi stillede, som